

Oaia și mielul

Gheorghe Asachi

Spunea mielului odată
Maica oaia: Fătul meu,
Eu sunt foarte întristată
Cugetând la traiul tău.

Ah, păstorul te va prinde,
Abia gras te-i face un pic,
Și la măcelar te-a vinde,
Ce călău altfel i zic.
Depărtat de l-a ta mumă,
Aci cruzi și răi tirani
Te despoaie, te zugrumă
Și te vând apoi pe bani.
De-altă parte se invită
Lupul, ce-i cu dâșii văr,
Ca și el să te înghită
Cu ciolane și cu păr.
C-un cuvânt, fără-ndurare
Toți pre tine te urăsc,
Ș-abia traiul îți răsare,
Iacă-ndată îl răpesc!
Chiar în contra însuși firii,
Mai bătrână eu fiind,
Tocmai-n miezul omenirii,
Tinerel te văd pierind.
Însă mielul, c-umilință,
Zis-au: Maică, al meu odor,
Cea mai mare a mea dorință
Este tânăr ca să mor!
Decât asta, a mea soartă
Fi-v-atunce mult mai grea,
Dacă-ntâi aș vede moartă
Pe duioasa maica mea.